

Z mé cesty.

Píše Olga Štastná.

Z Detroit vyjela jsem na loď kol třetí hodiny, dostavši se na přístaviště v nejvyšší již čas, — několik jen vteřin více a byla bych zmeškala.

Seděla jsem venku na palubě jen chvíli, pozorujíc vzdalující se přístav, ale poněvadž slunce tak od hladiny vodní se odráželo, že nebylo možno na vodu dlouho pohlížeti, šla jsem do pisárny, kde s radostí použila jsem chvíle k zodpovídání milých dopisů z domova, neb při cestování nezbyvá mnoho času na dopisy, a mně zdálo se trochu sobeckým, stále zasílati jen pohlednice, když sama jsem čekala dopisy. Ohstarala jsem si tedy dopisů několik, pak po večeri připravila si vše v kajutě, kterou sdílela jsem s jistou paní z Detroit (ovšem mně před tím neznámou), která se svojí malou dcerečkou jela přes Buffalo do New Yorku, a šla jsem pak ven sednouti na palubu.

Krásný ten večer nezapomenu nikdy! Lituju jen, že mně nemožno jej popsat, ale nemohla jsem si ani vysvětliti, proč tak po první jízdě na vodě toužím stále zpět na vodu! Tu se mi zdálo i na další mé cestě, že jsem se cítila šťastná jen na vodě. Obávala jsem se, že až budu cestovat sama, bude mi tesknou, a nemohu sama sobě říci co mně činilo tak klidnou a uspokojenou dnes. Ale tu při tomto klidu, kamkoliv oko pohlédlo tak jasno, mimo zbluzené vlny, které parní kolo zčeřilo a které opět s hladinou jezera se urovnávaly, tak ticho, tu podívá se člověk tak do nitra svého a tisíce otázek zodpovídá sám sobě, že zapomíná, že jest sám. A což když měsíc vycházel! Krásu tu nelze léti tomu, kdo ji sám nepozná. Jezero lesklo se ve svitu měsíce jak stříbro, velený klid panoval všude. Jeli jsme k východu a zdálo se, že již brzy dojedeme tam, odkud vycházela ta krásná, obrovská, lesklá koule, která pak výš a výš k zenithu se šinouc, širší cestu nám osvětluje. Zdá se, že již u toho krásna budeme, ale stále jsme nedojížděli! Nemli to právě tak s tím naším štěstím? Již dosahujeme úplného štěstí zdá se nám, jen ještě toto neb ono, ale též nedojíždíme! Nedovedeme ale tak klidně k tomu cíli pracovat, jak jest nám zapotřebí, neb co platno jest nám vzpouzení se, když osud vyvádí nás opět z cesty pryč a činí překážky. Tak mi připadalo, že náš život je jako ta loď, která stále pracuje proti vodě, vyhýbá se jiným lodím, z nichž některé osvětlené, které se zdá vesele svůj příchod oznamují a jiné nákladní zdály se jak černé přístery, kol nás se knítažící. Zůstaneme při tom všem klidni, pracujeme stále proti proudu, dojdeme snad přece někdy spokojenosti, když jindy ne, tehdy aspoň, když úloha naše zde dohrána; zůstaneme za námi dobrý příklad, že třeba nám nemožno vždy na cestě ke štěstí vedoucí šlapati, že i přes překážky pilně a trpělivě jsme cestovali. Společnice moje z kajuty přišla pozdě již ven; uspávala dříve svoji dcerušku. Pak dlouho po půl noci ještě seděla jsem venku na palubě a o těch záhadách našeho života dlouho rozprávěly. Několik slov jejich často se mi vrací v paměť. Poznala jsem, že stejný osud ji stihl jak mne a že se snaží trpělivě jej snášeti a mezi jiným pravila: "Ano, ano, zdá se nám vždy náš osud nejhorší, ale přece často přemýšlím, kdyby ty naše osudy svázány byly v uzel a nám dán výběr, přec bychom každá sáhla po svém." Něco pravdy přec v tom je a musíme uznati, že nejsme samotni v neštěstí, ale že málokterý člověk nemá jisté své osudy k přežití dříve neb později. — Snad nebyla bych ani na odpoči-

nek uchýlila do kajuty, kdybych nebyla věděla, že čeká na mne velmi pilný den v Buffalo, tak spokojená při svých myšlenkách jsem se cítila. Brzy ráno opět byla jsem vzhůru; přála jsem si viděti východ slunce na jezeru, ale přec jsem promoškala. Snídala jsem tedy na lodi a po 9 hodině po příjezdu do Buffalo, ihned sedla jsem do pouliční káry, která z Buffalo jede každé půl hodiny ku Niagarským vodopádům. Dojela jsem na místo, kde sedla jsem opět do automobilu, který cestující sobě jednáji na projíždku kol vodopádů a který zastaví 5 minut u každého zajímavého místa, kde vše náležitě jest vysvětleno. Nedovedla jsem sobě představit co vše očekávám, byla jsem již tolik o těchto vodopádech slyšela i četla, ale něco tak báječně krásného a též i při tom hrozného jsem neočekávala. Obrazy, které jsem viděla a myslela o nich, že třeba přehání, nemohou tu krásu nám představit, to musí člověk sám viděti. První zastávka byla u vodopádu "Maid of the Mist," vodopád asi 50 střešiců výšky, kde voda jest stále tak spěněná, že se zdá, že vodopády se vaří, tak jsou pěnou zakryté. Druhé Horse Shoe Falls, ve formě podkovy. Tyto vodopády, kterých Kanada vlastní velkou část netroufám si ani pokusiti popsat, neb tu nejlepší poznávám svou neschopnost. Na tu spoustu vody rozvláčené svití slunce, barvy se stále mění, akurátka nedovedu to popsat. U Whirlpool Rapids voda, která teče tak ohromnou prudkostí okolo malého ostrůvku vrací se spodním proudem a jest takřka nemožno říci, kterým směrem vlastně teče neb zmítá se tu tak, že zdá se býti v pravém boji. Pak na Americké Vodopády, od kterých jsem stála jen asi 5 střešiců dálky, myslím, že jest nejlepší pohled, neb zde jest viděti obě strany vodopádů americkou i kanadskou, ke kterým tak často pokusy činěny s lodičkou se dostati. Jest možno i pod tyto vodopády jiti a je takřka zadem obejiti, neb voda přijde přes pád tak ohromným proudem, že mimo vlhka způsobeného rozpěněnou vodou, není zde ani moko. Zde zůstala jsem státi aspoň půl hodiny; zdálo se mi, že nechci odejiti od této krásy. Nežela jsem zpět automobilem do města. Naopak vrátila jsem se a vše to ještě jednou obošla pěšky, až unavená od chůze viděla jsem, že již je po druhé hodině a že musím jiti k obědu. Tehdy zdálo se mi, že musím jiti večer zase dál, neb již jsem tak dlouho byla z domova, ale dnes neodpouštím si, že jsem se nezdržela, bych krásu tu viděla též při svitu měsíce. Mám se tedy přece na co těšiti, že snad někdy mi bude příležitost tato dopřána. Byly 4 hodiny, když po obědě vrátila jsem se do Buffalo, opatřivši si lístek na vlak, který vyjíždí v 10 hodin večer, umínila jsem si, že si ještě Buffalo prohlédnu. Nejrychlejší a pro mne tak unavenou nejlepší způsob bylo opět sednouti do automobilu, v kterém za 50c. provází se cestující po městě a kol nejzajímavějších míst. Nejdříve přes hlavní město, kol obchodních a úředních budov, kol městských pomníků atd. Nejkrásnější jest pomník Washingtonův, McKinleyho, a pomník padlým vojínům a námořníkům. Buffalo jest krásné město, čisté a při tom tolik stromové. Zde první viděla jsem tolik břevčanu, celé domy obrostlé. Myslím, že musí vlhkost vzduchu a blízkost velké vody býti příčinou, že se zde tak dobře daří, neb nikde jsem neviděla tak břevčanu jako v Detroitu, Buffalo a později ještě více v New Yorku. Též i ozdobné keře kol stavení nikde neviděla jsem tak krásné jako zde. — Pak jeli jsme přes hlavní parky, hřbitov přes mili dlouhý, též poblíž místa, kde při světové výstavě prezident McKinley zastřelen byl a po-

zději kol domu kde zemřel a odkud pozůstatky jeho odvezeny k poslednímu odpočinku. Před domem tímto zastavil automobil, co důkaz účty jemu a každý věnoval vapomínku šlechtnému tomuto muži a mnohá slza zaleskla se v oku cestujících. Pak jeli jsme též kol domu, kde nynější náš prezident složil slib věrnosti při přijmutí úřadu presidenta po neblahé této události. Ulice tato prý jest nejkrásnější v celých Spojených Státech, kterou pověst dojísta právem si přisvojuje. Jest to známá Delaware Ave. Pozdě přijeli jsme opět na místo a po 9. hodině šla jsem opět na nádraží, odkud v 10 hodin vyjela jsem do New Yorku, těšíc se na shledání s přátely.

Z Milligan, Neb.

+ Pan Jan Vojtíšek z Wisconsinu byl zde minulý týden na návštěvě u svých švagrů Jichů. Jest dobrá kopa.

+ Na farmě u Brtů byla odbývána minulý týden veselka. Slečna Marie provdala se za pana Ferd. Soukupa. Gratulujeme.

+ Ve čtvrtek večer odbývala zdejší škola svůj vánoční program v Central Hallu.

+ Paní Jan Brtová z Crete byla též na veselce své švegruše.

+ Pánové Jos. Šulc a F. Kopanek přijeli na návštěvu z Dakoty, kde prvnější vlastní farmu.

+ Syn p. Jos. Šrámk, Frank, zemřel v pátek na horkou nemoc. Pohřeb odbýval se v pondělí na Česko-Národní hřbitov.

+ Pan Ant. Barnáš z Wilber vzdal se koupě sedlářského obchodu p. F. Rožánka.

+ Řád Stotsenberg, číslo 43, Rytířů Pythiových, bude pořádat svůj výroční banket na Nový rok večer pro své členy a zvané hosty. Vstupné obnáší \$2.

+ Lábru dobrých českých sušených hub za \$1.20 prodá vám F. Hrdý.

+ Dovídáme se z jistého pramene, že pan Tom Jicha zaprodal svůj hostinec pp. H. Štastnému a E. J. Kotasovi.

+ Dřevařská společnost na káecní stromů a řezání dříví ku prodej, založila se zde a rozbili svůj stan na řece p. Fred. Plačka. Krajan tento jest předsedou, Fr. Kotas a M. Dormel obchodvedoucími a Ant. Radina pokladníkem. F. Mengler a Vác. Natáhl budou řezači.

+ 25 liber kávy koupíte za \$4.25 u Fr. Hrdého a ušetříte dovozně.

+ Pohlednici na město Tábor zaslal nám z Rábí z Čech pan Vojta Smrha.

+ Hlavní sklad léků Dra. Petra Fahrny, jako Hlohoka a léčivý olej, žaludeční silitel, jest vždy u F. Hrdého.

+ I u nás, tak jako v Chicagu, jsou lidé od Berouna, nemyslí však města v Čechách, nýbrž toho jak se říká, "když nepůjdeš, tedy tě vezmu." Ondy večer přivlastnil si kdosi z buggů p. Jos. Sudy pokrývku, panu Em. Korbelíkovi vzal pytel mouky, — ten asi chtěl mít buchtu, a ondy měl p. Ant. Čeřle licitaci a byl tu na koupi nějaký dlouhoprsták mu sebral zimník a pytel cukru. — chtěl si asi osladit. Však ale jak se říká, ono se chodí se džbánkem tak dlouho pro vodu, až se nebo utrhne, však ale já myslím, kdyby se ten dlouhoprsták dopadnul, že by se mu utrhly obě.

+ Jest-li pak máte spanilá čtenářka doma tu knížku, dle které byste mohla uvařit nebo upécti dobrou jídla? Jest-li ne, přineste jeden dolar k F. Hrdému a on vám prodá Národní Domáci Kuchařku paní M. Rosické a nebudete litovat.

+ Tržní ceny tento týden: Pšenice 87c.; korna 46c.; oves 40c.;

Jste zván

byste se stal jedním z našich zákazníků. Zasiláme Vám pozvání toto, jelikož výhody, jaké nabízíme při čekovém účtu, budou pro Vás k velikému dobru. Víme, že když platíte budete účty své čerky, bude to bezpečnějším pro Vaše peníze, bude to pohodlnějším a zároveň budete moci účty své přesněji vésti. Navštivte nás a my rádi si o tom s Vámi pohovoříme. — Platíme tři procenta úroků ze vkladů, které uloženy jsou po šest měsíců neb déle.

24117

Citizens State Bank
DORCHESTER, NEB.

máslu 16 až 20c.; vejce 25c.; smetana 24 až 28c.

+ Šťastný a veselý rok 1909 přeje všem dopisovatel.

Guide to Bohemia.

Od nepamětna stěžovali jsme a to právem, že mezi našimi americkými spolubčany panuje čirá nevědomost ohledně věcí českých a litovali jsme vždy, že nemáme spisař, jež by poskytnuly poučení těm, kteří by je hledali. Z té příčiny před patnácti lety "Národní Výbor" dal podnět k uveřejnění dějin českých, žel, že velice nedokonalých a neúplných. — Konečně však máme spis, který stručným způsobem poskytuje poučení o mnoha věcech českých, o politickém postavení a snahách národa českého v Rakousku, o hlavním městě Praze, o nejdůležitější době v dějinách českých, době husitské, o obchodu a průmyslu, o české řeči a literatuře, o české hudbě a o anglických knihách nejnovějších o českých věcech. Spis tento nazývá se "Guide to Bohemia" a jest bez odporu nejpokněšším a nejpoučivějším spisem, jaký kdy o českých věcech v řeči anglické vydán byl. A vzdor dokonalosti úpravy a obsáhlosti své jest spis ten cenou svou přístupným, neboť stojí pouze 60 centů brožovaný a \$1.00 vázaný. Spis tento měl by býti rozšířen do všech knihoven amerických, jak městských v městech, kde krajané bydlí, tak i školních ve všech školních distriktech a zejména ve všech českých osadách, kde by předsudek proti Čechům a Čechám panoval. Krajané hrdí na svou národnost a svůj původ měli by o to péči vésti, aby nejen spis ten zdobil jejich knihovnu, nýbrž také aby spisem takovým darovány byly knihovny a veřejné ústavy a po případě i jednotlivci, v nichž bychom si přáli, aby o českém národu a jeho snahách v minulosti i přítomnosti poučení byli. Jest-li vynaložení jednoho dolaru v zájmu povznesení lidu českého v očích cizinců je snad pro jednotlivce příliš mnoho, mělo by se najít všude několik takových, jimž stojí jejich národnost za deset centů aneb za čtvrták a kteří by se mohli složit a knihovny, redakce a jiné veřejné ústavy tímto spisem obdarovati. Částky takto vynaložené nesly by hojný užitek a přispěly by nemálo k povznesení nás v očích našich spolubčanů.

Spis tento má na skladě a prodává za 60 centů brožovaný a za \$1.00 vázaný
NÁRODNÍ TISKÁRNA,
509-511 So. 12th Str., Omaha, Neb.

Farmáři, pozor!

Přijďte se podívat na naši novou sýpku z galvanizované ocele, která nerezaví, nepropouští krysy a nehnije a v níž obilí snadno se skládá právě tak jako snadno z ní se vybírá. Jest lacinější nežli dřevěná a déle vydrží. Máme na skladě "Iowské ocelové brány," nejlepší to farmářské brány v trhu. Jsou nezníčitelné, laciné a vytrvají provždy. Na požádání zašleme katalog s cenami svého zboží spolu s dovozným. — Kupte si svůj kryt, své dveřní a okenní rámy, stavební dříví a cement u nás, čímž ušetříte peněz. 17-tí

Rogers Lumber Co.,
Dorchester, Nebr.

HRDÝ.

Toť se rozumí že Hrdý jest hrdým na to, že může posloužiti svým krajanům jakýmkoliv zbožím, kteréž by v domácnosti potřebovali, neboť

má zásobu všeho.

Přijďte se jen přesvědčiti a seznáte, že u něho koupíte nejlevnější a nejlépe jak střížní zboží, tak grocerie, nádobí a cokoliv jiného v domácnosti potřebojete.

za máslu a vejce

obdržíte u něho více, nežli kdekoli jinde. Jen přijďte a uvidíte, že jest pořádek ten samý

Frank Hrdý,

Milligan, Nebraska.

Kněz polské neodvislé církve ve White Mouth, Manitoba v Kanadě, je v podezření, že unesl mladou polskou dívku Bronislawu Sponderovou, jejíž otec bydlí v So. Omaze.